

REFLEX

setmanari d'actualitats

Perquè els catalans tenim un concepte exacte de la vida no volem ésser uns pobres separatistes.

J. Carner
(Discurs al Congrés dels Diputats)

Redacció i Administració, Força, núm. 2

15 cèntims

EDITORIAL

Al començar...

Unes breus, brevíssimes, paraules per començar. Són aquelles en les que—considerant-ho un deure—tenim de fixar la nostra actitud ja que l'opinió pública de Girona, per a la que en primer terme està fet aquest setmanari, té dret a sapiguer qui som i a què venim.

Som homes d'esperit liberal, republicà catalanista; una mica artistes; venim a propagar i a defensar conviccions que són les de tots nosaltres i que, pertanyents individualment a diversos partits polítics no podem fer d'aquestes planes el portantveu de cap política determinada.

Defensors, a tothora de totes les causes que creiem justes, ningú absolutament ningú, ens trobarà mai enfront d'ell, si la seva actitud política és duta amb honradesa d'esperit. Únicament discutirem en to perfectament amical, tot el què considerem equivocacat. Amb el què serem totalment intransigents serà amb aquelles maniobres polítiques que s'apoyen amb els confusionismes provocats expressament per a afavorir exclusivismes administratius o polítics, perniciosos per als interessos de la ciutat. Actituds de noblesa dubtosa, de liberalisme discutible i de decència més dubtosa i discutible encara, trobaran en nosaltres els intransigents que els denunciaràn a l'opinió pública. Les actituds, doncs, confoses i orientades per sobre l'interès ciutadà a la defensa o creació d'interessos particulars les denunciarem vinguin d'on vinguin i siguin com siguin.

És, però, intenció nostra, el jutjar solament les actuacions públiques de les persones. Els nostres judicis no entraran mai en el terreny privat i s'inspiraran maridant la màxima energia amb el màxim respecte envers les persones totes.

Cultivarem la sàtira, sense intentar ofendre a ningú; intentarem fer-ho, inclús, amb certa petita quantitat d'elegància.

Però, no sols de política viu l'home; REFLEX té de donar la deguda importància a les altres manifestacions de l'esperit humà. Les lletres, les arts, el teatre, el cinema, tot hi tindrà les seccions corresponents de les que tindran cura, amb veritable amor, elements joves que formen part de la redacció.

No volem cercar guanys materials; si ens mantenim, ferem de REFLEX la publicació gironina que podrà mostrar-se arreu de Catalunya. Si REFLEX morís jove, els homes que el fem tindríem almenys, l'íntima satisfacció d'haver intentat donar a Girona el setmanari que creiem li manca.

Comencem, doncs, per estrènyer ben fortament les mans de tots els ciutadans de Girona trametent, a l'hora, una abraçada cordialíssima a la premsa diària, setmanal i quinzenal de la nostra ciutat.

ELS NOSTRES INTEL·LECTUALS

Carles Rahola parla per els lectors de «Reflex»

L'autonomia, a Catalunya, podrà aixecar el nivell intel·lectual del poble, i intensificar la seva cultura.

Hem volgut honorar les pàgines del nostre setmanari amb la paraula autoritzada d'una valor intel·lectual tan elevada com és la de Carles Rahola; considerant-ho aixís, un dels nostres companys l'ha visitat i en el transcurs de llur conversa posà el seu interlocutor les qüestions que detallem i a la que Carles Rahola contestà amb una gentilesa exquisida.

***

Veieu amb simpatia l'aparició d'un setmanari d'actualitats a Girona?

Hi és convenient una secció de literatura i llibres?

A aquestes qüestions ens ha contestat que s'ha de veure sempre amb simpatia tot allò que veritablement puguin contribuir a la cultura de la nostra ciutat i comarques i a la difusió dels bons llibres.

Avui que les inquietuts polítiques semblen anul·lar l'interès que la literatura catalana havia reportat, anys enrera, a la nostra terra. Creieu que existeix realment aquest retraïment literari? Creieu que durarà gaire temps?

Si bé és cert, contestà Carles Rahola a aquestes preguntes, que s'observa avui certa crisi a les nostres lletres, per la intensitat política d'aquests moments històrics, aquesta crisi és de creure que no durarà gaire temps i que aviat tota activitat literària serà represa normalment.

Martiny
7771

Hi han, a Catalunya, valors literaris apreciables entre la gent jove?

Sens dubte, comptem amb remarcables valors literaris entre els nostres joves i n'apareixeran de nous quan Catalunya, assolida la seva autonomia sota la República Espanyola, podrà intensificar la seva cultura i aixecar el nivell intel·lectual del poble.

HUMORISTIQUES

Indiscrecions

Un «Pich i Pon» gironí

De les diverses anècdotes que sabem d'un «procurador causídico» molt conegut a Girona i quin despatx està situat per els voltants del carrer de Ciutadans, n'hi ha una que fou molt comentada entre els seus companys de despesa.

Es comentava l'èxit assolit per la pel·lícula «Ben-Hur» quan el senyor del cas, alçant la veu, expressà la seva opinió: «A mi, el que m'ha agradat més d'aquesta pel·lícula ha estat la carrera de quadrícules».

Rigorosament històric.

Què en ferem del rector?

Al caure el règim monàrquic, el aleshores batlle de Roses, comunicà al Governador civil de Girona haver proclamat la República sense cap incident. Com sia que el cap civil de la «província» es donés, ja, per satisfet d'aquelles manifestacions, l'alcalde en qüestió que, segurament, esperava ordres «enèrgiques» insistí:

—Escolti, senyor Governador!...

Encara no m'ha dit que en tenim de fer del rector (!!!)

Girona... ciutat de la

llum i de l'aigua!!!

Ens han dit que per les properes Fires, el nostre benemèrit ajuntament organitza res menys que la «Festa de la llum i de l'aigua». Això de què precisament per Sant Narcís, l'aigua i la llum facin «Festa» quan tot l'any han estat en «Vaga».....!

Com que som obtusos no acabem de veure-ho clar... I si algun regidor ens ho expliqués?

El xampany i «L'Alcaldesa»

Quan el renovament dels ajuntaments ordenat per el Govern Berenguer, correspongué el nomenament per R. O. de Batlle de Girona a un senyor que habita prop de la plaça Marquès de Camps. Aquest batlle, nou de trinca, al conèixer la bona nova cuità al telèfon de Casa la Ciutat i amb la ingenuïtat que tothom li reconeix, digué després d'haver demanat un número i obtinguda la comunicació:

—Es aquí la casa X?

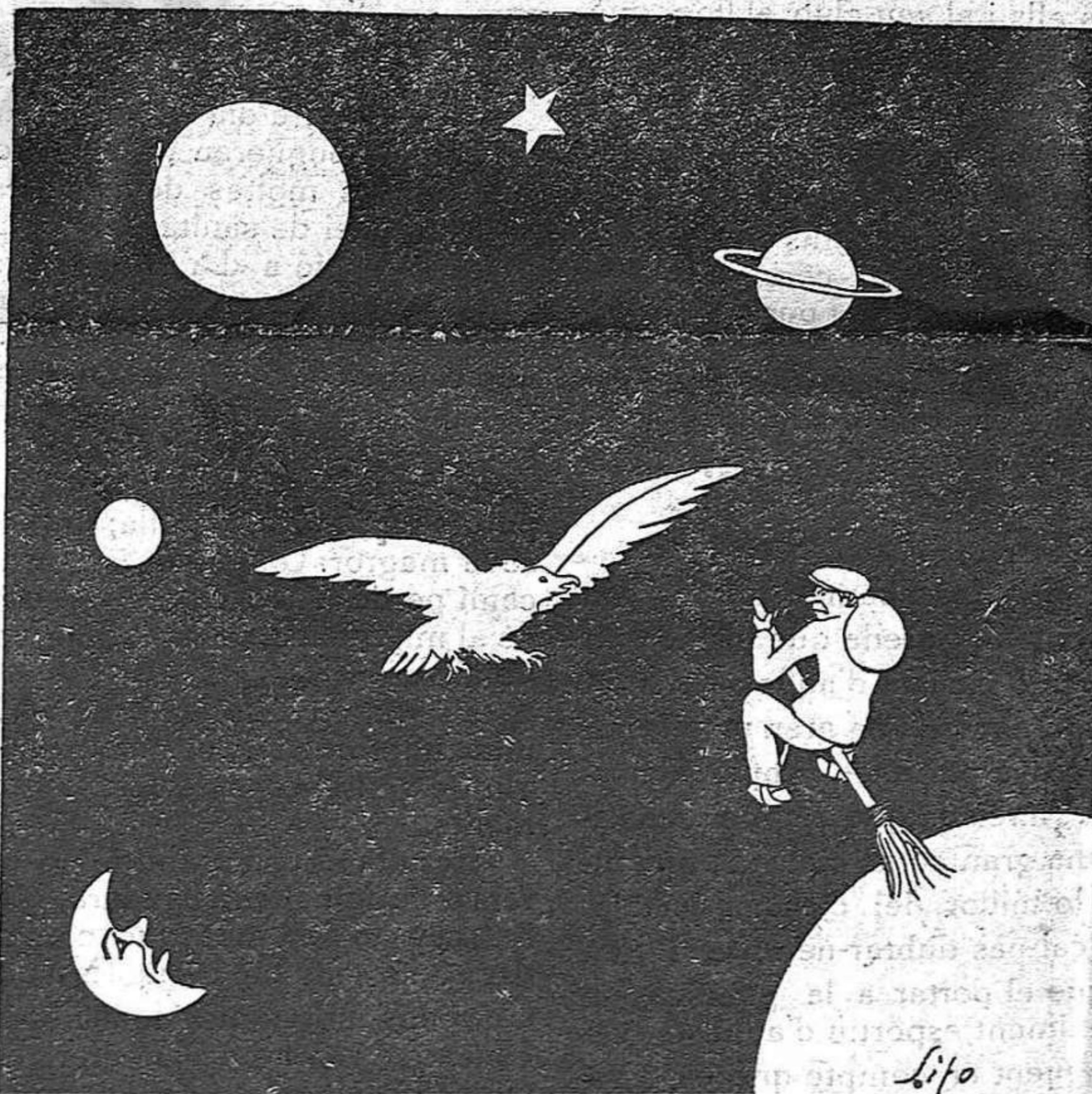
—.....

—Que ets el noi?

—.....

—Doncs, aquí és el teu pare i «alcalde» de Girona. Digues a la teva mare que posi el xampany en fresc i que és «alcaldesa» (!!!).

LA CRISI DE TREBALL

L'Aguila.—On vas per aquestes altures?

L'Obrer.—Vaig a cercar treball a un altre planeta.

(Caricatura per Sifo)

Armes, municions, timbals i flabiols...

Ja comencem a fer els «manaiés.» Assabentat l'ajuntament de l'ampurdanesa ciutat de Figueres que a l'església parroquial d'aquella població hi havien armes amagades, organitzà tot seguit la movilització de la guàrdia cívica.

Comunicades les oportunes instruccions a les tropes civils de l'Ajuntament, es donà una batuda pels voltants del temple ocupant, a l'ensens, totes les sortides estratègiques.

Els capitosts entraren dins i començaren a escorcollar. La troballa d'armes no es féu pas esperar gaire. En uns sotarranis de l'església foren trobats, en quantitat alarmant, una munió de llances, escuts, sabres, barbes postisses, diversos timbals i un flabiol. Hom creu que el campaner no és del tot aliè en el complot; en canvi, l'opinió pública fa córrer que tot aquest arsenal d'armes són dels «manaiés» que assisteixen a les processons de Setmana Santa.

Es concedeix molta importància a aquests sensacionals descobriments.

Les autoritats, malgrat tot, es mostren francament optimistes.

CASA PARTICULAR

Desitja dues persones o un matrimoni a tot estar. — Tracte familiar Preus mòdics

Plaça Bell-lloch, 4, 2.ª-2.ª—Girona

LES LLETRES

Salutació

En nostra senyorial i culta

Girona

un «Reflex» d'aua

abui nair, ple de joia

refulgent....

Els seus fills dilectes

la benbnguda

te donen,

desitjant-te llarga vida

rodejada de matissos

floreixents...

I en la teba rosada

infantesa

al assoletar les més belles

il·lusions

¡Amb tot amor t'abraçaré

amb tendresa

i hora el teu bressol

cantaré per tu

amoroses cançons.

Pilar March

NOTES

Per els Jocs Florals d'enguany, que tindran lloc, segons costum en el Teatre Principal a la diada de la tarda de Tots Sants, ha estat elegit mantenedor l'il·lustre home de lletres senyor Pere Coromines. Ens prometem un bon discurs.

El nostre Municipi, també per compte propi, organitza unes Festes d'aigua i de llum. Inversemblant paradoxal. No obstant, alegrem-nos gironins, doncs d'ésser això cert, per aquells dies estarien arranats dos problemes per a nosaltres, d'una importància cabdal.

En el Teatre Principal—per què no Municipal?— encara no sabem que hi haurà. No obstant, desitjariem no pasés com l'any passat. Obri el nostre Municipi amb mires en el públic i a la Ciutat i no es faci protector o defensor de certes empreses que solament miren els seus interessos particulars.

Si voleu comprar un aparell de ràdio
compreu el millor.

El dir millor
és dir

TELEFUNKEN

Demaneu referències del nou model a
**ELECTRICITAT I
SUMINISTRES**

Els Esports

Foot-Ball

Et Campionat de Catalunya, de segona categoria preferent.

	PUNTUACIO						
	J	G	E	P	F	C	P
Iluro . . .	1	1	0	0	6	0	2
Ripollet .	1	1	0	0	5	1	2
Horta . . .	1	1	0	0	2	1	2
Granollers .	1	0	1	0	0	0	1
Terrassa .	1	0	1	0	0	0	1
A. Sabadell	1	0	0	1	1	2	0
Girona . . .	1	0	0	1	1	5	0
Manresa .	1	0	0	1	0	6	0

Comentari a la Primera Jornada

La primera jornada d'aquest campionat que començà a disputar-se diumenge passat es va descabdellar normalment. A excepció d'alguns resultats crescuts—el del Manresa i el del Girona—tots els altres foren normalment lògics.

Era de preveure que els nostres equipers perdrien davant el Ripollet i així, tant per trobar-se en terreny estrany com per ésser el seu contrinçant un dels equips que ve demostrant millor «forma» en els partits d'abans del campionat.

A més, la desfeta del Girona és minvada en la seva importància pel fet del nerviosisme explicable en uns jugadors que juguen el seu primer partit en la segona categoria preferent.

Creiem que aquest partit perdut, lluny de desmoralitzar els homes de l'equip que porta el nom de la ciutat, servirà per a esperonar-los per a portar-los a ells i al seu club al lloc que els pertoca.

Demà el Girona té de jugar amb el Granollers; tinguent lloc—com tindrà—al camp del primer és d'esperar que els aficionats gironins donaran als seus representants el coratge precís per a què amb legalitat perfecte i amb noblesa absoluta el Girona F. C. tingui, ben guanyats, els seus dos primers punts en aquest campionat.

L'esport i l'Ajuntament

Es han assabentat que l'actiu «spotman» J. Sureda que forma part de la secció ciclista d'aquesta Ciutat tenien projecte una gran manifestació esportiva per a les properes fires de Sant Narcís la que hauria consistit en una gran cursa ciclista prenent-hi per lo millor del ciclisme català.

No cal pas dubtar-ne un sol moment que el portar a la pràctica un esdeveniment esportiu d'aquesta vàlua (tinguent en compte que es tracta d'un espectacle lliure) es fa imprescindible la cooperació de les corporacions públiques.

Tenim coneixement que les primeres investigacions fetes al nostre Ajuntament no han pas correspost com era d'esperar. No obstant creiem que els Ciutadans regidors i esportius sabran fer honor a la causa de l'esport, i donar una nota més de brillantor a les properes fires.

A Santa Coloma de Farnés

El passat dijous dia 24 festa de la Mercè amb motiu de celebrar aquella vila la seva festa major tingué lloc al camp d'esports del C. D. Farnés un partit de Futbol entre el citat equip i el F. C. Apolo.

La primera part transcorregué sense gaire interès empatant a 1 gol.

A la segona part el Sta. Coloma s'imposà i marcà 6 gols mes.

Malgrat això el públic en sortí molt decepcionat.

Demà diumenge en el mateix camp C. D. Farnés contra C. D. Barcanona.

Boxa

Ahir a Santa Coloma de Farnés tingué lloc una interessant reunió pugilística la qual es vegé molt concorreguda. La importància dels combats fou motiu de què el públic molt abans de començar dominés per complert totes les llotjes.

El primer combat, a 3 rounds fou a càrrec d'Aparici, de Girona, contra Roig, de Barcelona, qui feren match nul.

Conesa després d'un combat molt renyit aconseguí una victòria més sobre Velasco de Barcelona.

Jack Conray i Bru s'encarregaren del combat «clou» de la reunió, el qual resultà brillantíssim, apuntant-se el negre una neta usició favorable en els darrers rounds.

Denunciem...

...Que l'altre dia alguns ciutadans de Girona pogueren veure a lo viu, una de les moltes deficiències del nostre servei de sanitat.

En direcció a «La Caritat» un escombriaire portava, com si fos un sac de blat, una dona vella i escanyolida, que segons declaracions del mateix portador, l'havien recollida morta de fam.

A primera vista semblava com si portés un ninot de palla; tal era la seva magror: Una mitja a garró; pel camí perdé una espardeya que quedà al mig del carrer com una mostra de miseria.

Es vergonyós que al segle XX i en una ciutat que es diu civilitzada s'hagin de veure espectacles tant depriments.

Com ja es comprendrà, no censurarem a l'original cabalgadura, que al fi i al cap no feia més que complir ordres dels seus superiors. Es a aquests a qui ens dirigim per demanar-los-hi, i si convé exigirem, que prenguin les mesures necessàries i no es repeteixin casos tan deplorables per la ciutat, com el que ens dona lloc, el que esmentem.

FINANCES

LA BAIXA DE LA LLIURA

El daltabaix anglès

Tota l'atenció mundial, resta en els moments actuals, concentrada en el poble anglès. El formidable daltabaix de la lliura, pot considerar-se el fet més transcendental que s'ha produït després de la gran guerra.

Cal conèixer l'psicologia del poble anglès i la rigidesa del seu esperit imperialista, imperialista en el sentit econòmic, per fer-se una idea del què representa l'acord del Govern nacional anglès, de suprimir temporalment l'anomenat patró or (Gold bullion standart) establert l'any 1925.

La «baixa» i les borses europees

La impressió que aquest fet ha causat arreu del món, no cal pas remarcar-la. Els diaris, amb el seu laconisme, han anunciat el tancament de la majoria de les borses del món, d'entre les quals, pot ésser únicament les de França, Itàlia, Estats Units i Espanya han pogut romandre obertes.

No cal dir, que després d'això, les conseqüències econòmiques han d'ésser molt interessants; en primer terme podrem comprovar la influència que la baixa de la lliura té en els demés pobles, després, en segon lloc, perquè ens permetrà observar les conseqüències que ha de reportar a l'economia anglesa.

Els mercats mundials i Anglaterra

No creiem equivocar-nos al considerar el segon aspecte més interessant que no pas el primer. Cal recordar únicament la gran crisi de producció industrial britànica i la minva de les ventes, tan interiors com exteriors del comerç anglès; crisi, aquesta, que ha arribat a produir tres milions d'obres sense feina.

Durant tots aquests darrers temps, Anglaterra perdia tots els mercats que venia dominant i els deixava en mans d'altres nacions l'avantatge d'una cotització despreciada de la seva moneda que els permetia trobar-se en condicions de competir amb els productes anglesos.

La baixa de la lliura i la millora dels mercats

La baixa de la lliura pot ésser un fracàs considerant-ho baix un punt de vista purament teòric; però en el sentit practicista de l'economia, és de preveure que sigui la salvació econòmica de tot el poble anglès, qui, amb la seva divisa més baixa podrà col·locar en els mercats exteriors els seus productes en condicions immillorables per a la competència. Confirmen les nostres suposicions practicistes, el cas de França que amb l'encert grandíssim d'estabilitzar la seva moneda a una cotització baixa ha pogut lliurar-se de la crisi mundial evitant en conseqüència el problema dels sense feina. En una població de 40 milions d'habitants no hi ha més que cinquanta mil parats

Llicó a Espanya

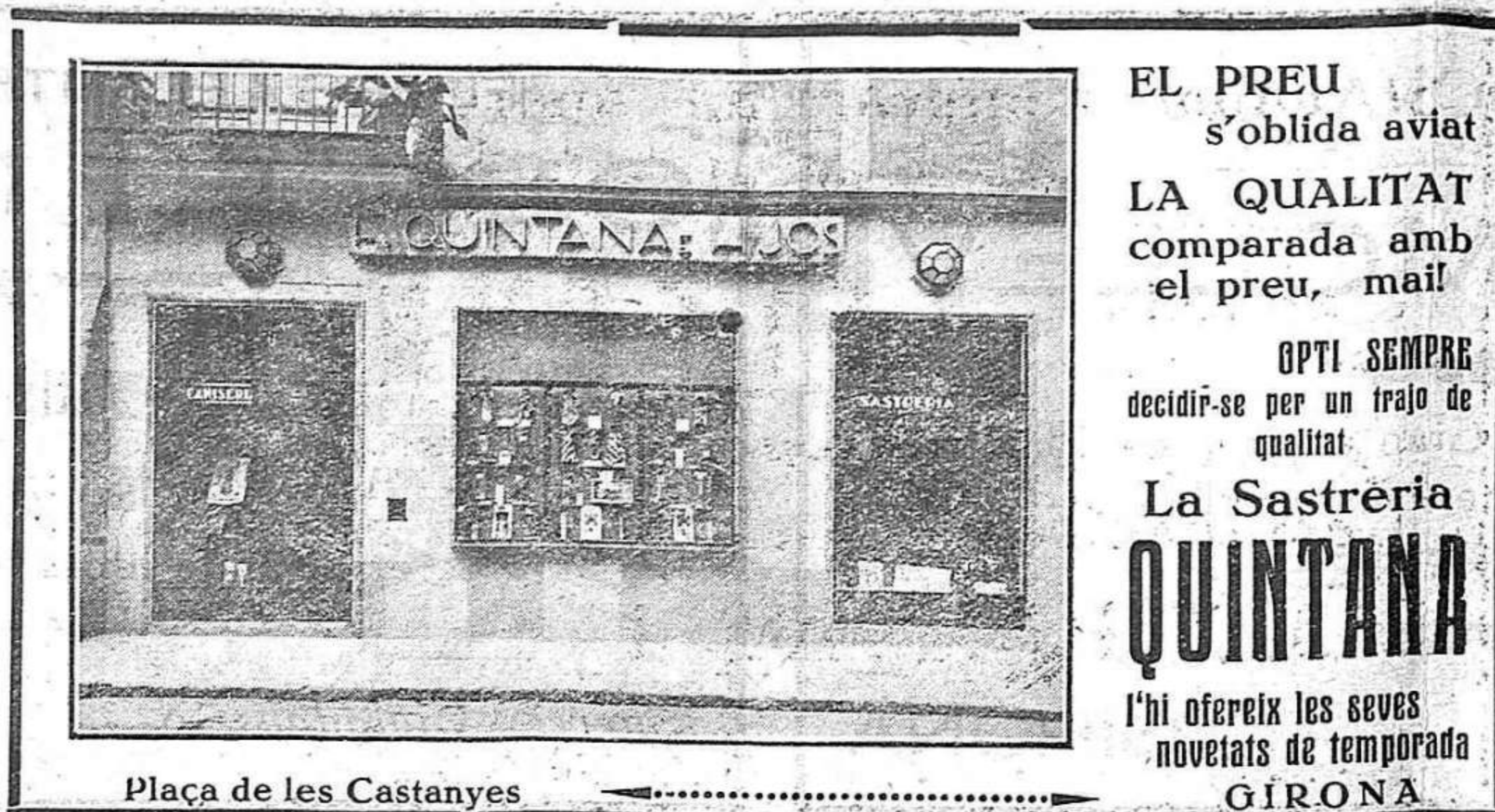
Per Espanya, l'exemple anglès ha de donar lloc a serioses reflexions. Els que somniaven amb el patró or segurament hauran vist la impossibilitat d'aconseguir-lo en els moments actuals. Per altra part, els que pensaven seriosament en una estabilització, poden veure, que abans tot, és

precis s'aclareixi la situació política i social. Després, el canvi, per sol, d'una manera quasibé automàtica, adoptarà el preu que estigui veritablement en relació amb la situació econòmica del país, quina situació, per la seva part, està molt especialment d'acord amb el balanç del comerç exterior.

Finalment, tot aquest altabaix ha estat un gran escarment pels espanyols que no tinguent gran confiança en la situació del país, posaren els seus cabals en valors anglesos i ara tenen de suportar les conseqüències de dos factors: de la baixa de la lliura i de la baixa dels valors que adquiriren en moments de poca fe patriòtica.

BORGIA

EL PREU s'oblida aviat
LA QUALITAT comparada amb el preu, mai!
OPTI SEMPRE decidir-se per un trajo de qualitat
La Sastreria
QUINTANA
l'hi ofereix les seves novelats de temporada
GIRONA

Plaça de les Castanyes

LA SESSIÓ D'AHIR DE L'AJUNTAMENT

Debat ininteressantíssim sobre la supressió de l'Escola de Belles Arts. Parlaments dels Srs. Dalmau, Busquets (D. Antoni), Cerezo, Vidal, Bonmatí i Tomás.

Es començà la sessió a les 7 del vespre.

Es llegí l'acte de la sessió anterior i quedà aprovada; no cal dir que ningú escollí la seva lectura. Cada regidor presta atenció pel que li diu el seu veí.

Es llegí una comunicació, creiem de l'alcalde de Bilbao—no podem sentir-ho bé perquè un dels secretaris, el que la llegí parla baix i a més, s'entrebanca amb els noms basco—en la que segons sembla, es proposa celebrar a Madrid un Congrés Nacional en el que s'estudiï el problema dels sense feina. En aquest Congrés, representarien les ciutats, una delegació de les «forces vives» a més dels representants que els Ajuntaments hi enviessin. L'Ajuntament acordà delegar a l'alcalde, que precisament es troba a Madrid, per a que representi l'Ajuntament en aquest congrés.

S'aprova, també, celebrar propement—per la qual cosa es farà la leguda propaganda a fi de donar a l'assumpte la major publicitat—una sessió oral en la que l'opinió pública estarà convidada a donar el seu parer en l'assumpte de les aigües.

Es llegí una sollicitud de l'U. S. C. i una altra del B. O. C. per a celebrar cada una d'aquestes entitats polítiques un míting de propaganda en el Teatre Principal.

S'aprova ampliar les beques de matrícules gratuïtes d'aquest curs fins al número de 10, per a donar lloc a enquirir-hi dos alumnes que reunixin les condicions previstes.

Es llegí el dictamen de la comissió de cultura en la que, segons sembla, es proposa el tancament de l'Escola de Belles Arts i orientació professional.

EL SR. DALMAU.—Defensa el dictamen. Creu que el funcionament de l'Escola és deficient i d'eficàcia nul·la. Així ha pogut comprovar-ho amb les diverses opinions que ha escoltat de varies persones. Vol donar a l'escola una reorganització tal que la faci apte per el que fou creada.

Tarragona i Lleida—diu—tenen ja establertes les seves escoles de perfeccionament professional i Girona no pot quedar en situació d'inferioritat. Crec que devem esperar que s'aprovi l'Estatut per sollicitar de la Generalitat l'apoi en la creació d'una Escola de Treball. Creu que es pot treballar assíduament per a que aquesta creació sigui un fet. Per tant, mentre s'espera que la Generalitat pugui ajudar a l'Ajuntament, opina que pot cessar el funcionament de l'Escola de Belles Arts.

EL SR. TOMAS.—Creu que l'Escola no es pot tancar ja que hi han

alumnes matriculats. A més, hi han classes en les que es fa feina. «Per cert—diu—em plauria que a aquesta sessió hi assistís el nostre alcalde senyor Santaló; ell és professor i podria fer-se càrrec del que representaria el tancament de l'Escola. Què són les despeses que el sosteniment d'aquesta escola ocasiona, davant la quantitat d'alumnes que assisteixen als ensenyaments? A més, si aquestes despeses a què el senyor Dalmau s'ha referit, es creuen excessius, podria cercar-se una solució mitjançant el pagament per part dels alumnes d'una matrícula reduïda per coadjudar al sosteniment de l'Escola.

EL SR. DALMAU.—Insisteix en que l'ensenyament allí, és nul. Fa present al senyor Tomás de que no hi ha, per part de la comissió, cap desig de tancar l'Escola de Belles Arts, ans el contrari, reorganitzar-la per a millorar l'ensenyament. Reconeix la raó que té el senyor Tomás al sostenir que, allí, hi ha qui treballa però que, tanmateix, creu que no es fa cap injustícia a ningú amb el tancament de l'Escola fins a la seva reorganització. L'Ajuntament té de tenir interès en crear cultura; per això, i res més que per això, defensa el dictamen.

EL SR. BUSQUETS (N. Antoni)—Fa remarcar al consistori la transcendència del dictamen. Manifesta que tancar l'Escola, és suprimir una font de cultura. No deu obrar-se amb lleugeresa; no sabem quina serà ni quan vindrà l'ajut de la Generalitat. Ell, particularment, no ha pogut experimentar l'eficàcia ni l'ineficàcia de les ensenyances que a l'Escola es donen, però creu que, oïdes les observacions dels senyors Dalmau i Tomás, englobant-ho tot, l'Escola és beneficiosa.

EL PRESIDENT (Sr. Palol).—Fa observar l'orador que, en el dictamen no es tracta precisament del tancament d'aquella Escola, sinó de l'aperturament de l'aperturament. La Generalitat consultà els desitjos de Girona ne

matèries d'ensenyament professional i se li demanà la creació d'una Escola de Treball. Si demanem, doncs, a la Generalitat la creació d'una, no podem pas dir que ja la posseïm. L'Ajuntament vol que l'Escola de Treball a Girona, sigui una cosa de gran envergadura.

El Sr. TOMAS insisteix. No creu, ni pot creure que l'Escola no tingui «gens» d'importància. Recorda que el tancament de l'Escola de Dibuix fou un perjudici per Girona ja que després la reobertura, no hi acudiren mai més els alumnes que hi assistiren abans. S'oposa també al tancament de l'Escola perquè no se sap concretament quan podrà ajudar-nos la Generalitat. L'obligació de l'Ajuntament era de preocupar-se d'assumpptes d'aquesta importància mesos abans i no amb vuit dies d'anticipació a la data de matrícula. I, després d'això quan costa a l'any aquesta escola?

El Sr. CEREZO.—Setze mil pessetes.

El Sr. TOMAS.—Doncs, encara que les costi, jo crec que deu mantenir-se l'Escola quan hi han classes que hi assisteixen trenta i trenta cinc alumnes. Per això, no pot acceptar-se el tancament.

El Sr. BONMATÍ.—Desitja que es parli clar. Creu veure en el dictamen la intenció de suprimir professors. Si el Sr. Dalmau creu que hi ha algun professor que no compleix, que ho digui, que es suprimeixin aquests professors si és precis, però tancar l'Escola no!

EL SR. DALMAU.—Fa observar que el senyor Tomás ha reconegut que abans hi havien més alumnes que ara, hi han professors que treballen i altres que no. No podem assenyalar els que no serveixen perquè nosaltres—diu—no tenim capacitat pedagògica per fer-ho.

EL SR. TOMAS.—Recull al·lusions i diu que allí, no s'imposaven determinades assignatures suplemen-

tàries als alumnes, sinó que ells escollien lliurement les que desitjaven cursar. Demostra la inexistència d'aquesta ineficàcia de que parla el Sr. Dalmau quan es donen als alumnes qualificacions diversos (Sobresalient, Notable, etc.) el que prova que a algú aprofiten aquests ensenyaments.

EL SR. DALMAU.—Diu que hi han mestres qualifiquen i no van a donar classe.

EL SR. CEREZO.—Recorda com fou que s'establí aquesta escola: per un decret de la Dictadura. Diu que el fet de que hi assisteixin 35 alumnes és una cosa insignificant per Girona. Apoi el dictamen ja que creu que l'Ajuntament pot cercar una altra fórmula. Torna a l'origen de la creació de l'Escola i diu que no hi ha necessitat de defensar una cosa creada per tapar un expedient.

EL SR. TOMAS.—Torna a lamentar-se de l'absència de l'alcalde senyor Santaló. Demana que es demostri la ineficàcia de l'Escola i que no es tanqui poc abans d'obrir les matrícules.

EL SR. PALOL.—El dictamen no parla de tancar l'Escola.

EL SR. BUSQUETS (D. Antoni).—La suspensió indefinida equival al tancament.

EL SR. PALOL.—Prega es torni a llegir el dictamen.

UN SECRETARI.—Llegeix el dictamen en la part que fa referència a un decret del Ministeri d'Instrucció pública. Després d'això es passa a votació. El dictamen és aprovat per 11 vots contra 4. Votaren doncs, en contra el tancament de l'Escola de Belles Arts, els senyors Valls, Tomás, Bonmatí i Busquets (D. Antoni). Es parla de qüestions d'importància secundària entre les que destaquen les intervencions del senyor Vidal qui protesta de la forma en que s'ha efectuat el trasllat del cadàvre trobat ahir en el riu Güell ja que opina que hagués degut fer-se amb la «pastera» de l'hospital i no a pes de braços.

EL SR. CEREZO.—El cotxe pot ésser fora de Girona.

EL SR. VIDAL.—El cotxe no es pot moure de la ciutat i per tant, deu ésser sempre a Girona.

Després, el Sr. Escatllar diu que el posar a la pissarra de l'Ajuntament els industrials multats, se'ls pot portar a la ruïna, que pot elevar-se la multa però és inhumà posar-los a la pissarra.

EL SR. VIDAL.—L'inhumà és posar aigua a la llet. Si el Govern dictés normes per a que aquests industrials anessin a la presó, no hi hauria necessitat de la pissarra.

El Sr. TOMAS.—apoi lo dit per el Sr. Escatllar.

El Sr. Vidal interromp al Sr. Tomás

El Sr. VIDAL.—Doncs, esteu equivocats!

El Sr. TOMAS.—Aquí, qui parla?

El Sr. VIDAL.—Una mica cada ú!

El Sr. TOMAS.—I la Presidència que hi fa?

(El públic i altres regidors, riuen)

EL SR. DALMAU.—Es mostra partidari de la pissarra.

Recorda el cas de a Guipúzcoa, els donostiarres es varen veure precisats a utilitzar aquests procediments per suprimir els fraus. «Mentres l'Estat no promulgui lleis més eficaces, crec que deu continuar la pissarra».

EL SR. BUSQUETS (D. Antoni).—Es mostra partidari de lo mateix.

Després d'un debat en el que prenen part més activa els senyors Tomás i Busquets (J. M.) en el que el primer vol, de totes passades «tapar un forat» i que queda per estudi de la Comissió el senyor Cerezo dona compte del projecte de reforma de la caserna d'Artilleria quin pressupost, segons sembla, és de cent mil pessetes, el senyor Palol aixecà l'acte a tres quarts de nou del vespre després d'haver acordat fer una consulta a Madrid sobre la reforma de la caserna en qüestió.

TELEGRAMA
Madrid, 26.-A les vuit del matí s'aixeca la sessió del Parlament quedant aprovat Títol I de la Constitució facilitant satisfaccions Catalunya.
Santaló-Quintana

BAR «ELDORADO»
DE
CARLES MOLLEVÌ

Especialitat en COCKTAILS — Gran assortit en Fiambres i Sandwichs — Mariscos de totes classes — Licors — Vins

CAFÉ EXPRES

Rambla de la Llibertat, 2 **GIRONA**

FLORS I PLANTES ARTIFICIALS
CLOTILDE TUNÌ

Ramells i toies per a balls. — Especialitat en nuviatges d'azar. — Aprestos de tota mena per la confecció de flors i plantes

Carrer Ciutadans, 8 **GIRONA**

EL NOU SALT D'AIGUA DE PEDRET

Manifestacions de l'Enginyer Industrial senyor F. Anglada Salinas cap de la Inspecció provincial de comptadors elèctrics, sobre la nova Central de l'Ajuntament.

Soc decidit partidari de la municipalització dels serveis. — Els inconvenients són d'ordre econòmic — Les grans indústries, les «forces vives» i els regiments de la guarnició.

Assabentats que l'enginyer senyor Anglada Salinas havia fet una visita d'inspecció a la central fa poc inaugurada — encara que no oficialment — un dels nostres redactors sol·licità d'ell unes manifestacions per el nostre setmanari.

A l'amabilitat del senyor Anglada, quina competència en qüestions tècniques és prou reconeguda, devem aquesta informació.

***

Era necessari l'augment de la il·luminació pública?

La necessitat era evident; les necessitats augmentaven i encara que es canviés la maquinària de la Central del Molí per augmentar el rendiment no fóra suficient. Solament els darrers catorze anys el consum de la il·luminació pública s'havia multiplicat per cinc. De la imprescindible necessitat de l'augment de la potència de les centrals de l'Ajuntament poden donar una idea els ciutadans que viuen en els voltants de la Plaça Marquès de Camps.

Una població en la que suministren fluid elèctric dues grans companyies d'electricitat i una companyia de gas, no hi havia dret a que mantés vegades tinguessin alguns dels seus carrers a les fosques. Figureu-vos que la producció mitja anyal de les dues centrals municipals en explotació era d'uns 317.000 kilowats quan per a

què el servei fos degudament atès eren precisos produir, (compreses les vies públiques i dependències municipals) uns 500.000 kilowats.

Avantatges de la municipalització dels serveis de il·luminació.

Sóc decidit partidari de la municipalització de tots els serveis públics. Els serveis d'electricitat estan municipalitzats en la majoria de les grans ciutats europees. Té la municipalització, moltes avantatges, sobretot en l'aspecte social. Els serveis públics, no deuen estar mai a mercè d'una empresa gran o petita; puix el negoci és l'eficàcia i seguretat del servei i la independència del mateix.

Inconvenients

Són generalment d'ordre econòmic.

El kilowat produït en centrals petites i administrades per un municipi és possible sigui més car que el kilowat d'una gran central particular. Els Ajuntaments — no parlo precisament per el de Girona — no són sempre models d'administració; doncs fins ara, en el nostre país dissortadament és la política, els interessos de partit, el què absorbeix la major part per no dir la totalitat de l'activitat municipal.

Situació de la nova Central municipal.

La situació d'un salt d'aigua està subordinat a les condicions pròpies d'ell mateix. Em sembla molt encertada la situació de la central nova així com també la construcció de l'edifici ja que la sala de màquines és a una altura que crec impossible arribin les màximes avingudes. Es una bona precaució aquesta, encara més si es té en compte que el canal d'evacuació d'aigua és curt i molt pròxim al riu Ter.

Capacitat de l'embassada.

Com sia que el salt és més petit de dos metres, no s'hi pot embassar molta aigua i per altra part, els aprofitaments de la central del Molí i de la fàbrica de ciment limiten la capacitat de l'embassada.

Possibilitats tècniques de la nova Central.

La nova central compta amb dos

grups turbo-alternadors d'eix vertical de seixanta kilo-volts-amperes cada un, que a la tensió normal de mil trescents volts donen una potència de cent deu kilowats. Amb aquestes condicions i, encara, considerant que la manca d'aigua sols permetés que estés en servei una sola turbina durant tot l'any i els dos grups, en conjunt, sis mesos, la nova central produirà més que sis cents mil kilowats amb el què crec quedarà ben atès el servei d'il·luminació pública i dependències municipals.

***

Gratíssima impressió em produí el veure que tant les turbines com els alternadors han estat construïts a Catalunya.

En els alternadors hi vaig veure el nom de Planes i Escubós, successor d'aquella casa Planas Flaquer que mai degué sortir de Girona. A part del benefici material que a la ciutat reportava la indústria, una fàbrica d'aquella importància, creaba amb el temps un veritable exèrcit de fundidors, torners, ajustadors, electricistes montadors, etc.; i segurament, el que s'anomenen «forces vives» de la població, no s'alarmarien tant al desaparèixer la casa Planas com si els anunciessin la desaparició d'un regiment de la guarnició.

IMPREMTA SALOMÓ MARQUÉS — GIRONA

Casa Oriol Carbó

QUATRE CANTONS
GIRONA

Confeccions per a home

Gavineria **Perfumeria**

Josep Serra

Esmolament i venda de navalles i màquines «Gillette» — Gran assortit en les millors marques de perfums nacionals i estrangers

Carrer de la Plateria, 10 — **GIRONA**